

[Niels Hølvæg Petersen.]

dette, at ophævelsen giver disse registrerede virksomheder et friere slag, så er vi klar til — og det tror jeg også er fremgået af udvalgsbehandlingen — at se på forholdet. Men vi er rede til at tage, hvad man kan kalde den risiko, fordi vi ikke tror, at realiteten ændrer sig en tøddel ved, at denne paragraf ophæves.

Der var én ting, som jeg var virkelig ked af at fru Lis Groes sagde, og det var, at det havde været omsonst at prøve at nå til enighed. Det synspunkt kan jeg ikke dele; for det første synes jeg aldrig, det er omsonst at prøve, for det andet må jeg sige, at det forsøg, vi gjorde, afslørede jo, at forskellene ikke var så afgrundsdybe, som fru Lis Groes ligesom ville lægge det op til.

Jeg må sige, at jeg er forbavset over, at socialdemokratiet her erklærer, at man vil stemme imod dette prislovsforslag. Jeg har forståelse for og har jo hørt på det i mange møder, at man i dette lovforslag finder svagheder, at man har indvendinger, at man havde ønsket, at det på den ene eller den anden måde skulle være indrettet anderledes. Det har jeg forståelse for, og det har vi sådan set også stemt om ved anden behandling, hvor socialdemokratiet klart har markeret, på hvilke punkter man ønskede loven anderledes indrettet. Men jeg savner helt forståelse for, at socialdemokratiet, når det så kommer til stykket, vil stemme imod en lovgivning, der på den stærkest tænkelige måde vil beskytte forbrugernes interesse og lønmodtagernes interesse i en stabil prisudvikling.

Ømann: Ja, også andre har været inde på den tilføjelse, der er gjort i tillægsbetænkningen, og som skulle mildne lovens virkninger noget; jeg føler trang til at opholde mig lidt længere ved den.

Der står:

„Udvalget er enig i, at monopoltilsynet ved administrationen af loven skal tilse, at ingen urimelig forskelsbehandling af de af loven berørte virksomheder finder sted.“

Ja, hvis lægmanden læser dette må han uvægerlig studse. Hvad er det egentlig, vi står over for her? Lovgiver man virkelig således, at man må forudse en forskelsbehandling? Det er dog alligevel et eklatant brud

på det almindeligt herskende princip om borgernes lighed for loven. Og så anerkendelsen fra et udvalgs side af, at man kan tolerere forskelsbehandling, bare den ikke er urimelig! Det er dog vist svært at forstå for folk, der ikke har fulgt disse forhandlinger. Men sådan er det virkelig; denne lov bygger på forskelsbehandling som princip, idet man har hængt sit udgangspunkt i priserne op på nogle priser i virksomhederne på ganske bestemte datoer. Ellers, siger man, fortaber det hele sig i kaos, og så kan man ikke følge udviklingen.

Man har altså dette princip i loven på den ene side, men så har man et udvalg, der bliver bange for virkningerne — og med rette — og som så prøver at lappe på lovens princip med en bemærkning i en tillægsbetænkning. Er det egentlig en forsvarlig måde at lovgive på? Jeg synes, at denne indføjelse i et glimt viser, hvad det er for en lovgivning, vi har med at gøre.

Det er da rigtigt, at der er blevet udfoldet store forligsbestræbelser, og jeg kan godt forstå, at man fra de borgerlige partiers side har søgt støtte og solidaritet for at bære dette lovforslag igennem, for der skal virkelig mange og stærke skuldre til.

Men de motiver, der lå bagved, var vel, at man var klar over, at her var en overordentlig problematisk lovgivning, som det gjaldt om ikke at stå alene med.

Der blev under udvalgsforhandlingerne plukket et par blomster ud af loven, der blev diskuteret, og regeringspartierne ville overveje bestemmelsen i § 4, stk. 3, angående den vejledende udtalelse, som kommuner og koncessionerede selskaber skulle have fra monopoltilsynet, hvis man efter 1. september 1971 ville ændre priserne. Ja men det fremgik dog, efter at vi havde vendt og drejet denne paragraf, at det ikke kunne være noget tilbud at give oppositionen, men at her var der tale om, at man tjente sig selv bedst ved hurtigst muligt at få denne paragraf ud.

Jeg er meget spændt på, hvordan den vil virke. Jeg er meget spændt på, hvad dette tings finansudvalg vil sige til, at man nu pålægger det, førend det må behandle en sag f. eks. om licensforhøjelser, ikke alene at sørge for at indhente, men også at læse en udtalelse fra monopoltilsynet angående det almindeligt økonomisk forsvarlige i en